Hukuk Bölümü 2008/210 E., 2009/201 K.

"İçtihat Metni"

Davacı vekili müvekkilinin, Emniyet Genel Müdürlüğünün açtığı akaryakıt ihalesini kazandığını, ihalenin kazanıldığının bildirilmesi ve karar pulu bedelinin yatırılmasının istenilmesi üzerine 7.3.2002 tarihinde 179213 numaralı makbuzla, 7.361.320.000.TL'sını İçişleri Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğüne yatırdığını ancak daha sonra Maliye Bakanlığınca vize edilmemesi nedeniyle ihalenin idarece iptal edildiğini, müvekkilinin yatırılan karar pulu bedelinin iadesi için İçişleri Bakanlığına müracaat etmesine rağmen İdarenin 18.12.2002 gün ve 250451 sayılı işlemi ile istemlerinin reddedildiğini belirterek; istemlerinin reddine ilişkin İçişleri Bakanlığı işlemin iptali ile ödenen karar pulu bedeli olan 7.361.320.000.TL'nin yasal faiziyle iadesi istemiyle 28.1.2003 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 3. Vergi Mahkemesi, 27.6.2003 gün ve E: 2003/319, K:2003/682 sayı ile "Olayda davacı şirket tarafından 7.3.2002 tarihinde yatırılan ihale karar pulu bedelinin, ihalenin Maliye Bakanlığı'nca vize edilmemesi üzerine iptal edilmesi nedeni ile Maliye Bakanlığı'na başvurulması gerekirken 19.8.2002 tarihinde İçişleri Bakanlığı'na yapılan başvuru üzerine dava açılmışsa da karar pulunun tahakkuk ve tahsilinde saymanlıklar aracılığıyla Maliye Bakanlığının görevli ve yetkili olduğu gerekçesi ile dilekçe ve eklerinin Maliye Bakanlığı'na tevdiine" karar verilmiş; kararın davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Danıştay 7. Dairesi; 9.11.2005 gün ve E: 2003/2879, K: 2005/2628 sayı ile, idari mercii tecavüzünden söz edilebilmesi için dava açma süresi geçtikten sonra vergi dairesi nezdinde yapılan düzeltme başvurusunun reddi yolunda tesis edilen işleme karşı doğrudan dava açılmış olması gerektiğinden, olayda dava dilekçesinde de kabul edildiği üzere, ödenen damga vergisinin düzeltme hükümleri doğrultusunda iadesi istemi ile yapılmış başvurunun söz konusu olmaması karşısında, merciine tevdi yolunda verilen Mahkeme kararında isabet olmadığı, davanın damga vergisinin iadesi ve yasal faiz ödenmesi istemlerinin reddine ilişkin 18.12.2002 gün ve 250451 sayılı İçişleri Bakanlığı işleminin iptali istemi ile açılmış olmasına rağmen, mahkeme kararında sadece Maliye Bakanlığı işleminin irdelendiği, İçişleri Bakanlığı işlemine ise değinilmediği, bu nedenle söz konusu işlemin adli yargı yerinde Borçlar Kanunu hükümlerine göre açılacak davaya konu edilip edilemeyeceği hususu değerlendirilmeden hüküm tesis edilmesinin ayrı bir yargılama hukukuna aykırılık olduğu gerekçesi ile Mahkeme kararını bozmuştur.

Ankara 3. Vergi Mahkemesi; 28.03.2006 günlü, E:2006/438, K:2006/443 sayı ile, Danıştay 7. Dairesi'nin anılan bozma karan uyarınca dava dosyasını yeniden inceleyerek; davanın Maliye Bakanlığı aleyhine açılan kısmı bakımından, ödenen damga vergisinin düzeltme hükümleri doğrultusunda iadesi istemiyle yapılmış bir başvurunun söz konusu olmaması karşısında açılan davanın incelenme olanağının bulunmadığı; İçişleri Bakanlığına karşı açılan kısmı bakımından; ihale kararından doğan ve davacı şirket tarafından 07.03.2002 günlü vezne alındısı ile İçişleri Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü'ne ödenen damga vergisinin, iadesi ve yasal faiz ödenmesi istemlerinin reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın ise, söz konusu işlem adli yargı yerinde borçlar kanununa göre açılacak bir davaya konu edilebileceğinden davanın esasının incelenmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiş; bu kararın, davacı vekili tarafından temyizi üzerine Danıştay 7.Dairesi; 13.2.2007 gün ve E:2006/2801, K:2007/466 sayı ile Davanın Maliye Bakanlığına karşı açılan kısmı için temyiz isteminin reddine, İçişleri Bakanlığına yönelik kısmında ise "davanın vergi mahkemelerinin görevine girmemesi nedeniyle görev yönünden reddedilmesi gerektiği gerekçesiyle Mahkeme kararının bu kısmını bozmuştur.

ANKARA 3. VERGİ MAHKEMESİ; 06.12.2007 gün ve E:2007/1606, K:2007/1911 sayı ile, Danıştay 7. Dairesinin 13.02.2007 gün ve E:2006/2801, K:2007/466 sayılı kararına uyularak ve dava dosyası incelenerek işin gereğinin görüşüldüğü; davanın, Maliye Bakanlığına karşı açılan kısmına ilişkin olarak verilen kararlarının Danıştay 7. Dairesi'nin kararı ile onandığından bu kısma ilişkin olarak karar verilmesine yer olmadığına, davanın İçişleri Bakanlığı hasım gösterilerek açılan kısmına gelince; mahkemeleri kararın bu konudaki hüküm fıkrası bozulduğundan, Danıştay 7. Dairesi'nin yukarıda anılan kararına uyularak gereğinin görüşüldü; 2576 Sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun 3410 sayılı Kanunun 2'nci maddesiyle değişik 6'ncı maddesinde, Vergi Mahkemelerinin, a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezalan ile tarifelere ilişkin davaları, b) (a) bendindeki konularda 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları, c) Diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği kuralına yer verilmiş olduğu; öte yandan; 488 Sayılı Damga Vergisi Kanununun 3'üncü maddesinin birinci fıkrasında, damga vergisinin mükellefinin kağıtları imza edenler olduğu; resmi dairelerle kişiler arasındaki işlemlere ait kağıtların damga vergisinin kişilerce ödeneceği açıklandıktan sonra, 8'nci maddesinde de, bu Kanunda yazılı resmi daireden maksadın, genel ve katma bütçeli daire ve idarelerle, il özel idareleri, belediyeler ve köyler olduğunun vurgulandığı; bu hükümlere göre; mükellefi resmi daire olan, resmi dairelerle kişiler arasındaki işlemlere ait kağıtlara ilişkin damga vergisinin, kişilerce ödenmesinin, kişilerin damga vergisi mükellefi olması sonucunu doğurmayacağı; nitekim, Damga Vergisi Kanununa ekli damga vergisinden istisna edilen kağıtlara ilişkin (2) sayılı tablonun kurumlarla ilgili kağıtları düzenleyen V'nci fıkrasının 13,14 ve 15'nci bentlerinde, bazı resmi kurumlara vergi muafiyeti tanınmasının da, 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'nun yukarıda yer verilen 3'ncü maddesi uyarınca, resmi dairelerin de damga vergisi mükellefi olduğunu gösterdiği; bu durumda, davaya konu uyuşmazlıkta, ihale kararından doğan damga vergisinin mükellefinin, ihale kararında imzası olan İçişleri Bakanlığı, sorumlusunun da davacı şirket olduğu; olayın, bu haliyle, İçişleri Bakanlığının mükellefi olduğu vergiyi, davacı şirketten tahsil etmesinden ibaret olduğu, ihalenin kazanılmış olması sebebiyle, ihale kararına ilişkin olup, davacının mal varlığından karşılanan damga vergisinin, ihale kararının vize edilmemesi sebebiyle, dayanağının kalmadığı ve mal varlığında haksız noksanlığa sebep olduğu iddiasıyla ihale makamından geri istenilmesinin ise, ancak, Borçlar Kanunu hükümlerine göre, adli yargı yerinde açılacak istirdat davasına konu edilebileceğinden; davacı şirketin, söz konusu taleple, kendisi damga vergisi mükellefi olan ihale makamına yapmış olduğu başvurunun reddine dair işlemin iptali istemiyle vergi mahkemesinde dava açamayacağının açık olduğu; bu durumda davanın İçişleri Bakanlığına yönelik kısmının görev yönünden reddinin gerektiği; açıklanan nedenlerle, davanın Maliye Bakanlığına karşı açılan kısmının reddine, İçişleri Bakanlığı'nın 18.12.2002 gün 250451 sayılı işlemine karşı açılan kısmının görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez İdari yargı yerindeki yargılama sonuçlanmadan; daha önce aynı konu ile ilgili Ankara 3. Vergi Mahkemesinin E:2003/319 esasında dava açtıklarını ancak Mahkemenin, şikayet başvurusu niteliğinde olan dava dilekçesinin 2577 sayılı Kanunun 15/1-a maddesi uyarınca görevli şikayet merci olan Maliye Bakanlığına gönderilmesine karar verdiğini, kararın şu aşamada Danıştay'da bulunduğunu ifade ederek; idarenin işleminin haksız olduğunu, uygulama ile sebepsiz zenginleştiğini beyanla, 7.361.320.000.TL karar pulu bedelinin 07.03.2002 tarihinden itibaren işletilecek reeskont faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle 1.11.2004 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 16. Asliye Hukuk Mahkemesi, 08.03.2005 gün ve E: 2004/515, K:2005/79 sayı ile, Davacı tarafından dosyaya sunulan ve Yargıtay'ca onanarak kesinleştiği anlaşılan emsal kararda da belirtildiği üzere davacının, ihale kararı üzerine düzenlenen sözleşmenin vize edilmemesi nedeniyle Maliye Bakanlığına bağlı Merkez Saymanlık veznesine yatırmak zorunda kaldığı bedeli aralarındaki sözleşme ilişkisi gereği sebepsiz kalması nedeniyle davalı İçişleri Bakanlığından geri istemekte haklı olduğu, anılan bedelin iadesi için Maliye Bakanlığı aleyhine de dava açılmış ise de, 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu gereğince karar pulu bedelinin ihale kararının alınması ile birlikte maliye veznesine yatırılmasının zorunlu olduğu, söz konusu verginin tahakkuku ve ödenmesi için sözleşmenin düzenlenmesi veya vize edilmesi gibi bir zorunluluğun bulunmadığı, ihale kararı alınmakla vergiyi

doğuran olay gerçekleşmiş olduğundan, Maliye Bakanlığınca yapılan tahsilatın sebepsiz olmadığı, bu nedenle Maliye Bakanlığının sebepsiz zenginleşmesinden söz edilemeyeceği gibi, sözleşmeden kaynaklanan alacakların ancak sözleşmenin taraflarından istenilmesi mümkün bulunduğundan, davalı Maliye Bakanlığı hakkındaki davanın husumet nedeniyle reddinin gerekmiş olduğu; dava dilekçesinde alacağın reeskont faizi ile tahsili istenilmiş ise de, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı üzerine, 3091 sayılı kanunda yapılan değişiklikle 1.1.2000 tarihinden itibaren yasal faiz- reeskont faizi ayrımının kaldırılmış olduğu, değişken oranlı yasal faiz esası getirildiği, bu nedenle davacının faizin niteliği itibarıyla fazla isteminin reddinin gerektiği; toplanılan delillere, açıklanan gerekçeye göre davalı İçişleri Bakanlığı hakkındaki davanın kısmen kabulüne, davalı Maliye Bakanlığı hakkındaki davanın reddine karar vermiş; davalı vekilinin temyizi üzerine dosya Yargıtay'a gönderilmiş ve Yargıtay 13. Hukuk Dairesi; 27.10.2005 gün ve E:2005/13814, K:2005/16026 sayı ile, hükmün davacı ve davalı İçişleri Bakanlığı yararına bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 16. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 21.03.2006 gün ve E:2005/448, K:2006/99 sayı ile davanın, akaryakıt alımı ihalesinin kendisinde kalması üzerine davacı tarafından yatırılan karar pulu bedelinin sözleşmenin Maliye Bakanlığınca vize edilmemesi ve ödemenin sebepsiz kalması nedeniyle geri alınması için açılmış alacak davası olduğu; Mahkemelerince 8.3.2005 tarih E:2004/515, K:2005/79 sayılı karar ile davalı Maliye Bakanlığı yönünden davanın reddine, davalı İçişleri Bakanlığı hakkındaki davanın kısmen kabulü ile 7.361.320.000.TL alacağın 7.3.2002 tarihinden itibaren işleyecek değişken oranlı yasal faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiş olduğu, davalı vekilinin temyizi üzerine dosyanın Yargıtay'a gönderildiği ve Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 27.10.2005 tarih E:2005/13814, K:2005/16026 sayılı ilamı ile "...Maliye Bakanlığının vizesi ile sözleşmenin tekemmül edeceği ortadadır. Hal böyle olunca, sözleşme hazırlığı aşamasındaki idarenin eylem ve kusurundan doğduğu iddia olunan uyuşmazlığın, idari yargıda çözümlenmesinin gerektiği kabul edilmelidir" denilerek dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar verilmesi gerektiği yönünden bozularak, dosyanın Mahkemelerine gönderilmiş olduğu ve Mahkemelerince usul ve yasaya uygun bulunan bozma ilamına uyularak yargı yolu itibarıyla Mahkemelerinin görevsizliğine karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki hükmün kurulmuş olduğu; açıklanan nedenlerle; bu davaya bakmak Mahkemelerinin görevi dışında kalıp idari yargının görevine girdiğinden, dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

Davacı şirket vekilinin, olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle Ankara 3. Vergi Mahkemesi kayıtlarına 05.05.2008 tarihinde giren dilekçe ile başvurması üzerine, Mahkemece, dava dosyası Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Turan KARAKAYA, Ayper GÖKTUNA, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 05.10.2009 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece, adli yargı dosyasının Başkanlık yazısı üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, davacı şirket ile İçişleri Bakanlığı arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından açılan ihaleyi alan ve ihale bedeli üzerinden karar pulu bedelini/damga vergisini ilgili saymanlık müdürlüğüne yatıran davacı şirketin, ihaleye ilişkin sözleşme taslağı ile dayanaklarının Maliye Bakanlığınca incelenerek vize edilmemesi sonucunda ihalenin iptal edilmesi üzerine, ödediği karar pulu bedelinin iadesi istemiyle açılmıştır.

Uyuşmazlık konusuna ilişkin mevzuat incelendiğinde; 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 1 inci maddesinde, bu Kanuna ekli (I) sayılı tabloda yazılı kağıtların damga vergisine tabi olacağı, bu Kanunundaki kağıtlar teriminin yazılıp imzalanmak veya imza yerine geçen bir işaret konmak suretiyle düzenlenen ve herhangi bir hususu ispat veya belli etmek için ibraz edilebilecek olan belgeler ile elektronik imza kullanılmak suretiyle manyetik ortamda ve elektronik veri şeklinde oluşturulan belgeleri ifade edeceği belirtilmiştir.

Buna göre, tahakkuku tahsile bağlı bir vergi olan ve kağıt üzerine tesis olunmuş bir mükellefiyet şekli olan damga vergisinde hukuki işlemlerin kendisinin değil, bu işlemlerin dayanağını teşkil eden belgelerin vergilendirilmesinin esas olduğu; bunun sonucu olarak Damga Vergisi Kanununun, herhangi bir hukuki işlemin nasıl, neden ve ne zaman doğduğu ile değil, hukuki işlemin sağ doğmasını sağlayan belgeler (kağıtlar) ile uğraştığı anlaşılmaktadır.

1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunun 64. maddesinde; harcamayı gerektirecek taahhüt ve sözleşme tasarılarının vize için Maliye ve Gümrük Bakanlığına gönderileceği, Maliye ve Gümrük Bakanlığı vizesinden ayrık tutulacak taahhüt ve sözleşmelerin yıllarının bütçe kanunlarında belirtileceği; Maliye ve Gümrük Bakanlığına gelen taahhüt ve sözleşme tasarılarından uygun görülenlerin 15 gün içinde vize edileceği, uygun görülmeyenlerin aynı süre içinde gerekçeli olarak ilgili kuruluşa gönderileceği, aykırılık ya da eksiklikler söz konusu gerekçe doğrultusunda giderildikten sonra Bakanlığa ikinci kez gelen taahhüt ve sözleşme tasarılarının bu noktalardan inceleneceği ve tatil günleri sayılmamak üzere 5 gün içinde vize edileceği; uygun bulunmazsa geri çevrileceği belirtilmiş; 2002/1 Sıra Nolu Devlet İhale Genelgesinin "Vize Dosyalarında Bulunması Gereken Belgeler" kısmının 20. maddesinde de "İhale kararlarına ait damga vergisinin (karar pulu) tahsil edildiğine ilişkin beIge"nin sayıldığı görülmüştür.

Diğer taraftan, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 1. maddesinin birinci fıkrasında, genel bütçeye dahil dairelerle katma bütçeli idarelerin, özel idare ve belediyelerin alım, satım, hizmet, yapım, kira, trampa, mülkiyetin gayri ayni hak tesisi ve taşıma işlerinin, bu Yasa'da yazılı hükümlere göre yürütüleceği belirtilmiş; aynı Yasa'nın 4. maddesinde, İhale: bu Yasa'da yazılı usül ve şartlarla, işin istekliler arasından seçilecek birisi üzerinde bırakıldığını gösteren ve yetkili mercilerin onayı ile tamamlanan sözleşmeden önceki işlemler şeklinde tanımlanmış ve "İhalenin sözleşmeye bağlanması" başlığını taşıyan 53. maddeden önce yer alan hükümlerde, ihale aşaması düzenlenmiştir.

Yasa'nın 1. maddesinde sayılan işlerle ilgili olarak yapılacak ihalelerde, idarede kanunilik ilkesi gereğince, idarenin çeşitli usul kurallarına uyması zorunlu olup, bu Yasa kapsamına giren bir işin veya ihtiyacın belirlenmesi, ihale yönteminin tespiti, ihale ilanı ve ihale kararı alınması sürecinden geçilmesi gerekmektedir. Tümüyle idarenin kamu gücüne dayanan, re'sen ve tek yanlı olarak tesis ettiği ihale işlemleri hakkındaki yargısal denetimin, idare hukuku ilkelerine göre idari yargı yerlerince yapılacağı tartışmasızdır. Ancak, ihalenin kesinleşmesi ve sözleşmeye bağlanmasından sonraki işlemlerin hangi hukuki rejime tabi olacağı, yapılan sözleşmenin konusu ile içerdiği hüküm ve koşulların niteliği incelenmek suretiyle saptanabilecektir.

Olayda, Emniyet Genel Müdürlüğü araçlarının ihtiyacını karşılamak amacıyla 2886 sayılı Kanunun 36. maddesi uyarınca 28.2.2002 tarihinde yapılan akaryakıt ihalesini davacı Şirketin kazandığı, ihalenin 1.3.2002 tarihinde İta Amiri'nce onaylandıktan sonra davacıya 7.36L.320.000.-TL lik karar pulunu yatırması için tebligat yapıldığı, davacının karar pulu bedelini 7.3.2002 tarihinde İçişleri Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğüne yatırdığı; ihale işlem dosyasının 2002 mali yılı için Maliye vizesi limiti olan 750.000.000.000.-TL.nin üzerinde olduğundan vize yapılmak üzere Maliye Bakanlığına gönderildiği ancak, ihale dosyasının Maliye Bakanlığınca vize edilmeyerek iade edilmesi üzerine ihalenin iptal edildiği ve sözleşmenin imzalanmadığı; bunun üzerine davacı Şirket vekilinin; müvekkili şirketin hiçbir kusuru olmaksızın İdarenin tamamen kendi inisiyatifi ile ihaleyi iptal ettiği, karar pulu bedelinin yatırılmasıyla müvekkilinin zarara uğratıldığı, bunlardan dolayı İdarenin haksız ve sebepsiz yere zenginleşmiş olacağını ileri sürerek; karar pulu bedelinin taraflarına iadesi istemiyle bakılan davayı açtığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, somut olayda, ortada 2886 sayılı Yasa'nın 53. maddesinde öngörüldüğü gibi ihalenin sözleşmeye bağlanmadığı açıktır.

Açılan davada, ihalenin yapılmaması veya iptalinin yasal olup olmadığı hususları davanın konusu içinde yer almamakta olup, davalı idarece sözleşme öncesi idari aşamada ihalenin iptal edilmesinden sonra davacı şirketin Maliye Bakanlığı vizesi öncesi ödemekle yükümlü kılındığı karar pulu bedelinin Hazineye irat kaydedilmesi, kamu gücüne dayalı, re'sen ve tek yanlı tesis edilen bir idari işlem niteliğini taşıdığından; bu işlemin mevzuata uygun olup olmadığının denetimi de idari yargının görevine girmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Vergi Mahkemesi'nce davanın; İçişleri Bakanlığı'nın 18.12.2002 gün 250451 sayılı işlemine karşı açılan kısmı için verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 3. Vergi Mahkemesi'nin, davanın İçişleri Bakanlığı işlemine karşı açılan kısmı için verdiği 06.12.2007 gün ve E:2007/1606, K:2007/1911 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 05.10.2009 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.